

Slajd 1

W górnej części slajdu znajduje się logo biblioteki, a w dolnej części Reymont sportretowany przez Leona Wyczółkowskiego. Z okazji setnej rocznicy otrzymania Literackiej Nagrody Nobla w 1924 r. oraz przypadającej setnej rocznicy śmierci, Sejm RP ustanowił rok 2025 Rokiem Władysława Stanisława Reymonta, jednego z najwybitniejszych polskich prozaików, nowelistów, wybitnego mieszkańca Krakowa.

Slajd 2

Juliusz Władysław Stanisław Reymont, właściwie Rejment urodził się 7 maja 1867 r. w Kobielach Wielkich, w rodzinie organisty Józefa Rejmenta. Na chrzcie otrzymał imiona Stanisław Władysław, po latach zmienił pisownię nazwiska, a także kolejność imion. Po lewej stronie zdjęcie Reymonta z jego podpisem.

Slajd 3

W młodości rodzice chcieli, by został organistą, on jednak nie miał takiego zamiaru. Ukończył Warszawską Szkołę Niedzielno-Rzemieślniczą. W 1880 r. został czeladnikiem krawieckim. Potem był m.in. wędrownym aktorem oraz dróżnikiem na Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej. Po lewej stronie zdjęcie - ławeczka Władysława Reymonta w Kobielach Wielkich.

Slajd 4

W 1893 r. przeniósł się na stałe do Warszawy, gdzie zaczął się utrzymywać z pracy literackiej. Trzy lata później zaręczył się z ukochaną Aurelią Szabłowską. Po lewej stronie zdjęcie małżeństwa Aurelii i Stanisława Reymontów.

Slajd 5

Swoją najłynniejszą powieść "Chłopi" pisał przez wiele lat: od 1897 do 1909 r. Dzięki znakomitemu niemieckiemu tłumaczeniu książka zdobyła sobie uznanie światowych krytyków oraz Nagrodę Nobla. Do jego innych wybitnych dzieł należą: "Ziemia obiecana" (1899), "Komediantka" (1896) czy "Rok 1794" (1913-1918). Po lewej stronie zdjęcie Reymonta w krawacie i marynarce.

Slajd 6

Dzięki pieniądzom zebranych w ciągu swojej pracy pisarskiej Reymont mógł sobie pozwolić na zakup rezydencji w Kołaczkwie koło Wrześni. Nie bywał jednak tam zbyt często z powodu swojego stale pogarszającego się stanu zdrowia, dlatego też głównie pozostawał na Riwierze francuskiej. Na dole zdjęcie pałacu Reymonta w Kołaczkwie oraz portret autora namalowany przez Jacka Malczewskiego w 1905 roku.

Slajd 7

13 listopada 1924 r. Reymont otrzymał Nagrodę Nobla, ale nie mógł jej odebrać z powodów zdrowotnych. 1 maja 1925 r. przystąpił do Polskiego Stronnictwa Ludowego „Piast”. 16 maja 1925 r. przyznano mu tytuł członka honorowego Towarzystwa Dziennikarzy Polskich we Lwowie. Do końca życia zasiadał w składzie Kapituły Orderu Odrodzenia Polski. Po lewej stronie dyplom Nagrody Nobla otrzymany w 1924 roku.

Slajd 8

Książki Reymonta fascynowały wielu filmowców. Powieść „Chłopi” była sfilmowana trzykrotnie: w 1922, 1972 i 2023; „Ziemia obiecana” w 1927, 1975; „Komediantka” w 1987 - były przekładane na języki obce. Na dole trzy kadry z wymienionych filmów.

Slajd 9

Zmarł 5 grudnia 1925 r. w Warszawie. Jego pogrzeb odbył się na cmentarzu Powązkowskim, gdzie pochowano go jako pierwszego w alei Zasłużonych na tyłach katakumb cmentarnych. Jego serce złożono w jednym z filarów kościoła św. Krzyża, obok serca Chopina. Zdjęcie epitafium serca Reymonta w bazylice Świętego Krzyża w Warszawie.

Slajd 10

Zdjęcia książek autora z księgozbioru biblioteki i link do bibliografii poświęconej Stanisławowi Reymontowi.